

Ensam trumpet gav rofylld stillhet

En ensam trumpet med toner som klingar likt havsvågorna. Det blev en tröst i sorgen för de anhöriga som förlorat sina nära och kära i tsunamikatastrofen i Thailand. Arne Kollandsrud spelade i samband med att offren kom tillbaka till Norge.

I samband med att offren från tsunamikatastrofen transporterades hem till Norge hölls ceremonier i en av militärens hangarer på Gardermoen.

Arne Kollandsrud spelar ibland vid begravningar och han kontaktades av begravningsbyrån med en fråga om han kunde tänka sig att spela trumpet vid ceremonierna på flygplatsen. Arrangören varnade dock för den "dåliga akustiken" och rådet var att han skulle spela försiktigt.

Önskemålen om musikval var stillsamma tongångar, typ Amazing Grace. Det första tillfället var i januari när utomhustemperaturen visade minus 20 grader. Ett 10-tal omkomna hade flugits hem och närvarande vid ceremonin var det norska kungaparet, regeringsrepresentanter och drygt 200 anhöriga. Arne Kollandsrud spelade medan kistorna bars in i hangaren.

Tonerna böljade likt vågor

Och redan efter de första tonerna förstod han storheten i att få spela i denna hangar där varje ton klingade som en böljande våg på vattnet. Inspirationen växte och han berättar om den helt obeskrivliga känslan att spela i den udda lokalen.

När kistorna bars ut, en och en, spelade Arne igen. Han valde dämpad folkmusik men fick gott om tid för att även improvisera individuellt till varje kista.

– Trots den tragiska situationen var det en obeskrivlig känsla att få lov att medverka till att göra detta farväl så fint och minnesvärt som möjligt för de nära och kära, säger han. Den speciella akustiken och de anhörigas tunga farväl gjorde att det blev en stor upplevelse, en utmaning att klara, säger han. Man blir så otroligt klar över hur skört livet är och det väcker tankar om hur värdefullt det är.

Speciell klang i hangaren

Under hela våren deltog Arne i samtliga avskedsцерemonier på Gardermoen. Han blev kontaktad av anhöriga som hade önskemål om att bevara musiken. På så sätt föddes tanken om att spela in en CD.

– Det speciella är att klangen i varje ton ljuder så mycket längre än i en vanlig lokal. Den tomma hangaren, det hårda cementgolvet och det välvda taket betyder mycket för akustiken. Jag gör jämförelsen med vågorna i en sjö. Om de slår mot en mjuk sandstrand försvinner de snabbt, men om de slår mot en rät bergvägg bildas en rekyll som leder fram och tillbaka betydligt längre.

Fördelen var också det ensamma instrumentet, trumpetten. Den ger en melodisk ton där Arne själv kan justera rytmen och pulsen. Resultatet blev en långsam musik som ger tillfälle för åhörarna att reflektera och känna ro.

– Det var en situation som blandade desperation och en önskan om att spara ett vackert minne. Och därför ville jag gärna göra en inspelning som bevarade detta.

Spelade in CD

Med mycket kort varsel fick Arne veta att hangaren skulle vara tom under ett visst datum. Annars skulle inspelningsmöjligheten flyttas fram cirka två månader.

– Vi började rigga upp utrustningen vid midnatt, började inspelningen vid ett-tiden och klockan fem på morgonen var vi klara. Ur materialet som var improvisationer kring folkvisor, egna kompositioner och barnsånger, klippte vi trettio minuters musik. CD:n har en grundton, en klang från rummet som är genomgående på skivan.

Responserna har varit goda. De anhörigas stödförening har köpt den, men Arne vill inte att den enbart ska uppfattas som en länk till vad som hände på Thailand under tsunamin. Fler har också önskat sig CD:n som en möjlighet att skapa ett lugn i vardagen. Titeln blev därför självklar "Trumpetmeditationer".

– Melodierna och den långa efterklangen skapar en slags musikalisk viktlöshet som bidrar till att sakta ner vårt mentala tempo, säger han och berättar att dottern på 16 månader genast faller till ro när CD:n spelas.

I dagens mediasamhälle används musik mer och mer till avkoppling, men för Arne är det ett försök att visa att musik är lika mycket återkoppling.

Det ska tilläggas att Arne även varit och "provspelat" i en av SASBraathens hangarer på Gardermoen. Akustiken är bra och kanske kan det resultera i något framtida samarbete, vem vet?

Annica Ahlberg-Valdna

Kort om Arne Kollandsrud

Arne Kollandsrud er 42 år gammel og bor i Oslo hvor han livnærer seg som trompetist og musikkpedagog.

Som freelance-musiker spiller han både klassisk og jazz i sammenhenger som bl.a. studiojobber for film, T.V og reklame, diverse konserter med sin egen jazzkvintett eller med storband, samt i bryllup og begravelser sammen med orgel. I tillegg underviser han noen dager i uken ved musikklinjen på Ski videregående skole. (Der underviser han i fag som: trompetspill, musikkteknologi, ensemble, musikkformidling, arrangering/komponering, ensembleledelse m.m.)

Les mer på www.kollandsrud.no hvor man også kan bestille CD:n samt høre utdrag fra den.